

Šesti dan: Duh Sveti nas povezuje s Bogom i uzajamno

54. Obraćanje i susret s Bogom mogući su jedino ako se prepustimo djelovanju njegova Duha Svetoga u nama. On je bio snaga kojom se je Isus predao Ocu za nas (Heb 9,14), kojom je on u Duhovskom događaju "krstio" učenike (Dj 1,5).

Duh Sveti je ipak velikim dijelom ostao "nepoznati Bog". Jer ga premalo poznamo, premalo smo otvoreni za njegovu prisutnost i za susret s Bogom. Sljedeći tekstovi pokazuju da ga možemo osjetiti u svome srcu:

„Vjetar puše gdje hoće;čuješ mu šum,a ne znaš odakle dolazi i kamo ide.Tako je sa svakimkoji je rođen od Duha" (Iv 3,8).

„Što bijaše od početka, što smo čuli,što smo vidjeli očima svojim,što razmotrismo i ruke naše opipašeo Riječi, Životu –da, Život se očitova,i vidjeli smo i svjedočimo,i navješćujemo vamŽivot vječni,koji bijaše kod Oca i očitova se nama –što smo vidjeli i čuli,navješćujemo i vamada i vi imate zajedništvo s nama.A naše je zajedništvo s Ocemi sa Sinom njegovim Isusom Kristom" (1 Iv 1, 1-3).

„Ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan" (Rim 5,5).

1. Što stoji u tekstovima?

55. Prvo mjesto je uzeto iz Isusova razgovora s Nikodemom.Grčka riječ "pneuma" označuje i "vjetar" i "duh". Njezino je temeljno značenje: vjetar u pokretu, disanje, dah, životna snaga. Kretanje zraka, koje u sebi nosi energiju, ne možemo vidjeti niti rukama zahvatiti. Ali ga prepoznajemo po *učincima*, kao kad oluja praši poljem. I disanje ne možemo vidjeti, ali je ono neprevarljiv znak života.

U ovoj usporedbi dolazi do izražaja jedno svojstvo Duha Svetoga, "treće" božanske osobe: čovjeka Isusa njegovi suvremenici su mogli vidjeti, čuti, dotaknuti. Ali Duha Svetoga Isusovi učenici nisu na takav tjelesni način zapazili. On je više bio nutarnja snaga ljubavi, po kojoj su oni vjernički spoznali da su u Isusu Kristu susreli samu vječnu Božju riječ. I mi ga ne možemo zapaziti svojim tjelesnim sjetilima. Stoga ga ni ne prikazujemo na način ljudske osobe. U Bibliju upotrijebljeni simboli (vjetar, golubica, ognjeni jezici) samo malo kažu o njegovoj najdubljoj biti.

Duha Svetoga ne možemo zapaziti svojim tjelesnim sjetilima, ali spoznajemo njegovu nazočnost po njegovim djelovanjima u nama: on je snaga ljubavi po kojoj nas Bog upućuje na sebe i na bližnje.

2. Značenje za nas

56. Zapitamo li na jednom susretu kršćana što im dolazi na pamet pri rijeci "Bog", najčešći odgovori će biti: Otac, svemoć, pravednost, ljubav. Rijetko će se spomenuti Isusa Krista a gotovo nikada Duha Svetoga! To je povezano i s tim da se s riječima "Otac" i "Sin" može predstaviti konkretnu osobu, što se ne može uz riječ "Duh": on je djelotvoran kao snaga ljubavi između Boga i nas, između udova Crkve. On želi pročistiti i intenzivirati svaku ljudsku ljubav i zajedništvo.

57. Ljubav ne možemo vidjeti tjelesnim očima, niti dohvatiti rukom, a ona je ipak izvorna snaga koja je djelotvorna među ljudima i vodi ih jedne drugima. Oni koji se ljube ne samo da misle jedni na druge, ne samo da ih nije potrebno upozoriti na to da jedni druge ljube, nego oni sami neposredno zapažaju svoju međusobnu ljubav. Oni su u svojem srcu (u svojoj dubini i u svojim osjećajima) jedan drugim zaneseni i "dirnuti". Kada jedan drugoga vidi, čuje, dotakne, događa se ujedno međusobno *nutarnje dodirivanje* koje nadilazi tjelesno zapažanje:

oni *u svom srcu* zapažaju da su priklonjeni jedno drugome i to izražavaju riječima kao što su: "Moje srce pripada tebi." Oni *osjećaju* taj "duhovni" međusobni dodir i stoga govore o svojoj ljubavi "iz iskustva".

Oni koji se ljube zapažaju u svome srcu da su priklonjeni jedno drugome. Oni doživljavaju svoju ljubav kao snagu koja djeluje među njima i uzajamno ih povezuje.

58. Slično se misli i u gore navedenom tekstu iz prve Ivanove poslanice: učenici su čovjeka Isusa vidjeli, čuli, dirali. Pri tome su njegovom prisutnošću bili zahvaćeni i "dirnuti" u svojoj dubini, u svojem srcu. To nutarnje "duhovno" diranje nije bilo preneseno tjelesnim sjetilima, nego po Duhu Svetomu koji izlazi iz Isusa! Tako su imali vjerničku sigurnost da su u čovjeku Isusu susreli vječnoga Sina Božjega. O tom susretu mogli su "iz iskustva" svjedočiti. Spoznali su da je njihovo međusobno zajedništvo ujedno "zajedništvo s Ocem i s njegovim Sinom Isusom Kristom".

Duh Sveti je kao osoba snaga i dinamika ljubavi *između* Oca i Isusa Krista i između članova Crkve.

3. Što moram činiti?

59. Zapitaj se sada kada si i kako si već jednom naslutio ili iskusio nazočnost Duha Svetoga: pri čitanju Biblije ili za vrijeme propovijedi? U osobnom razgovoru kada je Bog po riječi nekog drugog dirnuo tvoje srce? Kod molitve? U zajedničkoj službi Božjoj? Kod primanja sakramenata?

Možda si također već zapazio da Bog *po tebi* djeluje na drugoga: po riječi koja je došla od njega; po djelu za koje ti, sam po sebi, ne bi bio sposoban; po tvomem društvenom i političkom zalaganju koje doprinosi mijenjanju grešnih društvenih struktura?

Zapisi svoja zapažanja u svoj duhovni dnevnik!